

боститѣ на българската рай-земя и да ни сочи идеалитѣ на българското племе.

Ще минатъ години и вѣкове. Поколѣния нови ще дойдатъ — Вазовитѣ пѣсни нѣма да увѣхнатъ; тѣ ще пребждатъ, за да свързватъ новото време съ миналото и да разкриватъ дълбоката вѣра на поета въ свѣтлитѣ бжднини на родната земя. Така ще се сбжднатъ думитѣ му:

О знамъ, и въ гроба пакъ ще да живѣя;
Ще млъкна, но въ душитѣ пакъ ще пѣя.

